

Pleitnota recreanten van De Ridderhof – zitting voorlopige voorziening 16 oktober 2019, vanwege bezwaar tegen de omgevingsvergunning voor kap van een groot aantal bomen.

Mag ik beginnen met een persoonlijke noot? Dit weekend maakte ik een rondje over het park, om alles nog eens in me op te nemen en me voor te bereiden op vandaag. Ik kwam een vrouw tegen met een fiets aan de hand, zij zei: ik heb gevonden wat ik zoek. Is het mogelijk om hier een huisje te kopen? Ik moest haar vertellen dat onze dierbare huisjes in de toekomst tegen de vlakte zullen gaan en dat misschien nog deze maand een groot deel van de bomen geveld wordt. De vrouw herinnerde mij aan mezelf. Twaalf jaar geleden kwam ik voor het eerst op de Ridderhof en ik was meteen verliefd, op de grote bomen, vooral sparren en lariksen, en op de kleine houten vakantiehuisjes verscholen in het groen. Andere recreanten van De Ridderhof hebben een soortgelijke ervaring. Ook mensen uit de omgeving, van de buurparken en uit het dorp Lage Vuursche, wandelen graag op ons park, de kenmerkende bomen maken het mooier dan de omliggende terreinen en het bos.

Een jaar na mijn komst werd het park verkocht en kregen we te maken met Topparken, de huidige eigenaar. Die begon al in het eerste jaar met het kappen van bomen zonder vergunning. Daarna volgde 10 jaar waarin de projectontwikkelaar het park verwaarloosde, probeerde om van de bewoners af te komen en om steun te vinden bij de gemeente De Bilt voor een grootschalige herstructurering. Daarbij zou er een soort woonwijk in het bos ontstaan, met huizen van 100m². Dat past niet binnen het vigerende bestemmingsplan, is ongewenst binnen het Nationale Natuurnetwerk (NNN) en tast de kwaliteit van de natuurlijke omgeving van onze recreatiewoningen aan.

Vandaag gaat het om de vraag of de omgevingsvergunning voor de kap van 71 grote bomen en het rooien van een zee groot aantal kleinere bomen en struiken, die is verleend door de gemeente De Bilt, geschorst moet worden. Dat de kap van bomen onomkeerbaar is en dat het vele jaren duurt voordat eventueel nieuw geplante bomen de omvang bereiken van de huidige bomen behoeft nauwelijks een betoog. Ook staat vast dat de kap op dit moment nog niet noodzakelijk is. Het bestemmingsplan moet nog gewijzigd worden voordat de door de projectontwikkelaar gewenste herstructurering daadwerkelijk kan plaatsvinden, dat kan nog jaren duren. (Of vervolgens de benodigde bouw en aanlegvergunningen worden verkregen is ook de vraag, mede gezien de recente kwestie rond de stikstofdepositie.)

Het is vandaag ook de vraag of de Gemeente De Bilt zorgvuldig en juist heeft gehandeld toen zij de bestreden kapvergunning verleende. De gemeente zegt geen mogelijkheid te hebben om de vergunning te weigeren. Wij hebben in ons bezwaarschrift een aantal argumenten gegeven waarom wij van mening zijn dat dit wel had gekund, sterker nog, waarom dit had moeten. Wij verwijzen naar onze argumentatie in het bezwaarschrift en de aanvulling daarop die we de eerder week stuurden. We stippen ze hier kort nog even aan: in de eerste plaats het feit dat er een verkeerd adres is gebruikt, ten tweede het feit dat de kap onlosmakelijk verbonden is met de herstructureringsplannen.

Het lijkt er in deze zaak zelfs op dat de gemeente bewust gezocht heeft naar een manier om de kap los te koppelen van de herstructurering, dit is ons inziens niet zorgvuldig en in strijd met de beginselen van behoorlijk bestuur. Waarom heeft de gemeente op 3 juni met de aanvrager afgesproken om een aantal stukken bij de aanvraag voor de kapvergunning buiten beschouwing te laten? Het gaat daarbij onder andere om het rapport van het ecologisch onderzoek en het ecologisch werkprotocol, stukken waaruit duidelijk blijkt dat er een

samenhang is tussen de kap en de herstructurering van het park. En waaruit ook blijkt dat de kap een onherstelbare achteruitgang kan betekenen van het leefgebied van een aantal beschermde dieren, zeker als herplant niet of niet tijdig plaatsvindt.

In ons bezwaar voeren wij aan dat aan deze kapvergunning een ontheffing gekoppeld had moeten zijn in het kader van de Wet Natuurbescherming, voor het verstoren van vaste rust en verblijfplaatsen en het aantasten van het leefgebied van met name de das. Zo'n ontheffing was er niet op het moment dat de gemeente de kapvergunning verleende, maar was wel aangevraagd. Een ontheffing is op 7 augustus door de provincie Utrecht verleend en is nog niet onherroepelijk. Uit de stukken blijkt dat de ontheffing alleen gegeven wordt voor een herstructureringsplan, niet voor een dunningsplan. De provincie geeft daarbij aan dat er geen sprake is van regulier onderhoud. De gemeente stelt in haar reactie op ons bezwaar dat de kwestie van de dassenburcht aan de orde moet komen in de bezwaarprocedure tegen deze ontheffing. Daarmee geeft de gemeente aan dat deze zaken onlosmakelijk verbonden zijn en gaat zij voorbij aan het feit dat zijzelf in de bijlage bij de vergunning voorwaarden stelt aan de kap in verband met deze bijburcht, zoals als het feit dat de bomen in de onmiddellijke nabijheid van de burcht voorlopig moeten blijven staan. Aan deze voorwaarden wordt niet voldaan, de bomen met de nummers A 16- 17 en 18 staan nog op de kaplijst en kregen de afgelopen week een oranje stip (dat betekent dat ze gekapt gaan worden).

Duidelijk is dat deze kap voornamelijk is bedoeld om de herstructureringsplannen van de projectontwikkelaar een stapje dichterbij te brengen, volgens de bekende salami-tactiek. Of dit plan ooit gerealiseerd kan worden en in welke vorm is zeer de vraag. Het is al zeker het vierde plan in 10 jaar en alleen al van dit laatste plan hebben wij al vele varianten gezien. De projectontwikkelaar doet steeds alsof de bouw binnen enkele maanden kan beginnen, maar dat was 5 jaar geleden niet zo en dat is ook nu absoluut niet het geval. Zoals gezegd, er is een bestemmingsplanwijziging nodig om recreatiewoningen van 100m² te bouwen. Bij de laatste herziening van het bestemmingsplan in 2013 - toen een ander recreatiepark een vergelijkbaar verzoek heeft gedaan - is dit bewust afgewezen door de Gemeente De Bilt.

Kortom: is het voorbarig om nu al bomen te kappen? Natuurlijk! Want stel dat het plan weer gewijzigd moet worden: moeten er dan nog andere bomen sneuvelen? En wat gebeurt er in de tussentijd met de beschermde dieren? De ervaringen van de afgelopen tien jaar met deze projectontwikkelaar doen het ergste vrezen.

Wij zijn niet tegen het kappen van dode of zieke bomen, als deze vervangen worden door bomen die in deze omgeving goed zullen gedijen. Maar daarbij is het essentieel dat er een herplant plaatsvindt, wij vinden het onbegrijpelijk dat er geen duidelijke en controleerbare herplantplicht is opgelegd door de gemeente.

Wij zijn ook niet tegen verandering op De Ridderhof, maar vinden dat de natuur en de bewoners daarvan niet de dupe moet worden. Ontwikkeling is er altijd geweest, de bomen werden steeds groter en de huisjes steeds moderner, maar bleven ondergeschikt aan het groen. In de zaal zit een bewoonster die dat allemaal heeft meegemaakt. Dit soort plekken moeten we koesteren, zodat de mevrouw die dit weekend langsfietsde er in de toekomst ook van kan genieten.

Een betrokken en bezorgde bewoner van De Ridderhof